

PROJECTE GRANS PADRINS

1- RESUM:	2
2- INTRODUCCIÓ:.....	2
2.1. ASPECTES GENERALS.....	2
2.2. BREU MARC TEÒRIC	3
3. OBJECTIUS:	5
3.1. OBJECTIUS GENERALS:	5
3.2. OBJECTIUS ESPECÍFICS:.....	5
4. METODOLOGIA	6
4.1. LA NOSTRA MIRADA:.....	6
4.2. ENTITATS	7
4.3. DESTINATARIS.....	7
4.4. PROFESSIONALS IMPLICATS:.....	9
4.5. TEMPORALITAT	9
4.6. ESPAIS:	9
4.7. MATERIAL EMPRAT:	10
4.8. LES SESSIONS	10
4.9. SISTEMA D'AVUACIÓ.....	13
5. RESULTATS:.....	14
6. CONCLUSIONS	19
6.1. DIFICULTATS I ASPECTES DE MILLORA:	20
7. BIBLIOGRAFIA.....	21
8. ANNEX	22

1- RESUM:

A la nostra residència apostem per una atenció integral dels nostres residents. No només vetllem per les seves necessitats assistencials sinó també per les seves necessitats emocionals i afectives. D'altra banda creiem que és molt important aprofitar totes les possibilitats que ens ofereix l'entorn social més proper, així com la xarxa d'entitats del municipi, per tal de proporcionar una resposta més personal i específica a les demandes o necessitats de les persones a les que atenem.

La proximitat de l'escola bressol "Les Tortuguetes" i les ganes d'endinsar-nos en nous horitzons es materialitzen en el projecte que presentem en aquestes pàgines. Una experiència innovadora, enriquidora i molt especial.

El projecte Grans Padrins esdevé una proposta de caire intergeneracional que consisteix en la realització periòdica de sessions de psicomotricitat conjuntes, amb un grup d'infants (de 2 a 3 anys d'edat), i un grup de residents del nostre centre residencial. Durant la primera sessió és formen parelles, constituïdes per un infant i un adult, (fillol i padrí), que esdevenen l'eix vertebral del projecte i del conjunt de dinàmiques. Aquestes parelles hauran de realitzar els exercicis i activitats proposades de forma conjunta.

A continuació expliquem de forma breu les bases del projecte, així com el disseny, l'estructura i la metodologia emprades. Presentem els objectius, generals i específics, i la organització i desenvolupament d'algunes de les sessions.

Detallarem el mètode d'avaluació i els resultats obtinguts, així com un resum de les conclusions extretes.

2- INTRODUCCIÓ:

2.1. ASPECTES GENERALS

El nostre centre residencial té força experiència pel que fa a les activitats intergeneracionals. Sovint, amb motiu de festivitats o esdeveniments especials, organitzem jocs, dinàmiques o trobades amb grups de joves o nens i nenes d'edats diverses. Ja sigui de la mà d'escoles, casals o esplais, sempre comptem amb la possibilitat de realitzar trobades de caire intergeneracional.

El projecte Grans Padrins neix de la maduració de totes aquestes experiències prèvies. De la necessitat d'experimentar amb aquesta eina tant potent, (com és el

contacte entre generacions), i treballar d'una manera diferent per obtenir resultats més enriquidors.

2.2. BREU MARC TEÒRIC

Presentem conceptes bàsics per a la contextualització del projecte.

2.2.1. ACTIVITATS INTERGENERACIONALS:

Una activitat intergeneracional és una dinàmica o programa que fomenta la cooperació, interacció i intercanvi entre persones de diferents generacions. Hi ha elements bàsics inherents en l'exercici d'aquestes activitats, com la col·laboració, la solidaritat, el treball en equip o sentiment de pertinença.

Multiplicitat d'estudis avalen els beneficis i avantatges que comporten les activitats intergeneracionals per a tots els participants. Molts d'ells parlen específicament del col·lectiu de gent gran i enumeren i detallen els beneficis d'aquestes pràctiques. Alguns d'ells són els següents:

- Millora de l'autoestima i l'estat anímic dels participants.
- Augment de l'activitat social, física i cultural dels mateixos.
- Promou l'envelliment actiu.
- Evita o redueix el sentiment de soledat.
- Fomenta la socialització i redueix l'aïllament.
- Afavoreix la integració dels participants a l'entorn social i comunitari.
- Fomenta el sentiment d'utilitat dels propis participants.
- Redueix o pal·lia angoixes i pors
- Promou l'aprenentatge continu.

Cada cop hi ha més iniciatives que promouen activitats o projectes en aquest sentit. Existeixen propostes d'arreu del món en que es treballa en aquesta línia. A més dels beneficis a nivell anímic, social o interpersonal, també hi ha investigacions que parlen de beneficis a nivell cognitiu.

2.2.1 - PSICOMOTRICITAT

Tot i que en aquest cas l'activitat psicomotriu només ens serveix com a pretext o canal per a assolir els nostres objectius, també cal fer una breu contextualització d'aquesta.

*La **psicomotricidad** es una disciplina que, basándose en una concepción integral del sujeto, se ocupa de la interacción que se establece entre el conocimiento, la emoción, el movimiento y de su mayor validez para el desarrollo de la persona, de su corporeidad, así como de su capacidad para expresarse y relacionarse en el mundo que "lo envuelve". Su campo de estudio se basa en el cuerpo como construcción, y no en el organismo en relación a la especie.*

No cal dir que l'exercici físic és importantíssim per a la salut i el desenvolupament de les persones, indiferentment de l'edat. Evitar el sedentarisme, especialment en la gent gran, esdevé un element clau per al seu estat de salut, tant a nivell físic, cognitiu i emocional. D'altra banda, també ajuda a preservar les seves capacitats físiques que els hi permeten una major autonomia.

La qualitat de vida social pressuposa l'existència de la salut i de la capacitat funcional dels individus. Aquesta capacitat es determina a partir del nivell d'autonomia que les persones presenten per a atendre les seves pròpies necessitats i relacionar-se amb l'entorn. En el context d'un centre de gent gran, ja sigui residencial o centre de dia, sovint els usuaris presenten limitacions físiques, fruit de l'edat o múltiples patologies, que sovint van acompanyades d'un grau de dependència, (major o menor).

La realització de les activitats bàsiques de la vida diària, (AVDB's), així com les activitats instrumentals (AVDI's) o el desenvolupament físic també repercuteixen en l'estat emocional i el desenvolupament integral de la persona.

Els exercicis psicomotrius que hem realitzat durant les sessions es poden dividir en dos grans grups.

- **PSICOMOTRICITAT FINA**

La psicomotricitat fina fa referència a totes aquelles activitats que necessiten precisió i un major nivell de coordinació. És a dir, moviments realitzats per una o més parts del cos. Aquest tipus de psicomotricitat s'inicia en els infants aproximadament cap a l'any i mig, donat que implica un nivell de maduració i

aprenentatge previ. Es treballa la coordinació visió-manual i la motricitat gestual i facial. Retallar paper, enfilar peces o enroscar rosques poden ser alguns exemples d'aquest tipus d'activitats.

- **PSICOMOTRICITAT GROSSA**

La psicomotricitat grossa, es la capacitat per a moure els músculs del cos de forma coordinada. Engloba totes aquelles accions que integren la totalitat del cos i esta relacionada amb l'equilibri, la lateralitat, coordinar desplaçament, així com el moviment de les diverses extremitats. Jugar amb una pilota, saltar, creuar obstacles.. són alguns dels exercicis amb els que treballar la motricitat grossa.

3. OBJECTIUS:

3.1. OBJECTIUS GENERALS:

- Millorar l'autoestima dels i les participants.
- Generar canvis positius en l'estat anímic dels i les participants.
- Potenciar la vida activa.
- Facilitar i promoure la socialització dels membres participants dins i fora de la comunitat.

3.2. OBJECTIUS ESPECÍFICS:

- Treballar l'autoconcepte en positiu.
- Empoderar als participants alhora de desenvolupar activitats i guiar als infants.
- Potenciar el sentiment d'utilitat.
- Treballar la reminiscència de la seves històries vitals.
- Fomentar el sentiment d'identitat amb el grup.
- Cultivar o consolidar vincles entre els participants.
- Promoure l'envelliment actiu.
- Crear un context social on poder consolidar vincles entre companys i companyes.
- Aproximar als participants a l'entorn social.

- Donar visibilitat del col·lectiu de gent gran a nivell comunitari
- Sortir de la rutina diària i generar un espai d'entreteniment.

4. METODOLOGIA

4.1. LA NOSTRA MIRADA:

L'experiència dels "Grans Padrins" esdevé quelcom més complexa. És una proposta ambiciosa que pretén aconseguir i gaudir de l'enriquiment de les activitats intergeneracionals, alhora que cerca altres beneficis emocionals més sòlids.

Ha sigut clau i essencial poder treballar a partir del vincle i l'emoció. Degut a la durada del projecte així com a la periodicitat de les seves sessions, hem pogut extreure un reforç emocional més durador, i per tant, uns resultats més significatius.

A partir del vincle, els participants poden descobrir i redescobrir-se a si mateixos, (això últim en el cas dels adults). Trobar-se de nou en rols que han quedat relegats o oblidats amb el pas i el pes dels anys. Alguns d'ells han sigut pares, tiets, avis, germans... o simplement han pogut viure l'experiència de fer-se càrrec d'un infant. Per breus, disteses o puntual que fossin aquestes experiències, formen part de la seva història de vida i amb aquest projecte tenen la oportunitat de reviure les sensacions i emocions que resulten d'aquestes interaccions.

Durant una hora són exemple i referent d'una altra persona. Una persona ben menuda que està amb els ulls ben oberts a tot allò que pugin mostrar-los. Sense gaires prejudicis, absorbeixen com esponges, tot allò que els avis poden oferir-los.

En aquest punt recupero la veritable essència de les activitats intergeneracionals amb aquesta cita:

[...] Para hablar de intergeneracionalidad no basta con *estar juntos*; lo importante es *hacer i hacerse juntos*, y que ese hacer vaya más allá de la mera interacción y pase a la relación. [...]

Justifiquem així la idea de el padrinatge com a pretext per a constituir unes parelles de joc i de treball que constituïran part indivisible en totes les dinàmiques. En la primera sessió s'estableix qui serà el padrí de cada fillol¹ i a l'inversa.

¹ Mes endavant, en l'apartat d'estructura de la sessió es detalla el mètode emprat per a realitzar aquest pas del procés.

4.2. ENTITATS

Les entitats participants han estat dues. L'escola bressol "les Tortuguetes" i la "Residència de gent gran".

L'escola bressol "les Tortuguetes" és un centre infantil privat autoritzat pel departament d'educació de la generalitat de Catalunya per impartir el primer cicle d'educació infantil. Aquesta acull infants de 6 mesos a 3 anys. L'edifici que ocupen, al costat del centre residencial, respon a la necessitat d'ampliació d'un projecte educatiu creat al 1982. La institució expressa que el seu objectiu principal és "fer de la seva escola bressol un lloc familiar pels nens i nenes i en un entorn d'afectivitat que permeti als professionals transmetre la seguretat i la confiança necessàries per aconseguir un bon desenvolupament integral dels infants.

El centre residencial és va inaugurar el 11 de juny del 2012. Situat molt a prop del centre de Sant Cugat però aliè al ritme frenètic del poble. Això permet als residents gaudir d'un ambient tranquil i rodejat de natura. Compta amb més de 17.000 m2 i ofereix 168 places residencials i el servei de centre de dia.

La filosofia o línia d'acció del centre residencial esta basada en l'atenció centrada en la persona, (ACP). Conèixer les histories vitals de les persones amb qui tractem i tenir en compte tots els elements, (fisiològics, emocionals, socials, culturals, psicològics, familiars...), que conformen les persones, per tal d'acompanyar-les de la forma més complerta i integral possible.

4.3. DESTINATARIS

El nombre de persones participants, respecte al grup de gent gran, depenia estrictament del numero d'infants que es prestessin a participar en el projecte.

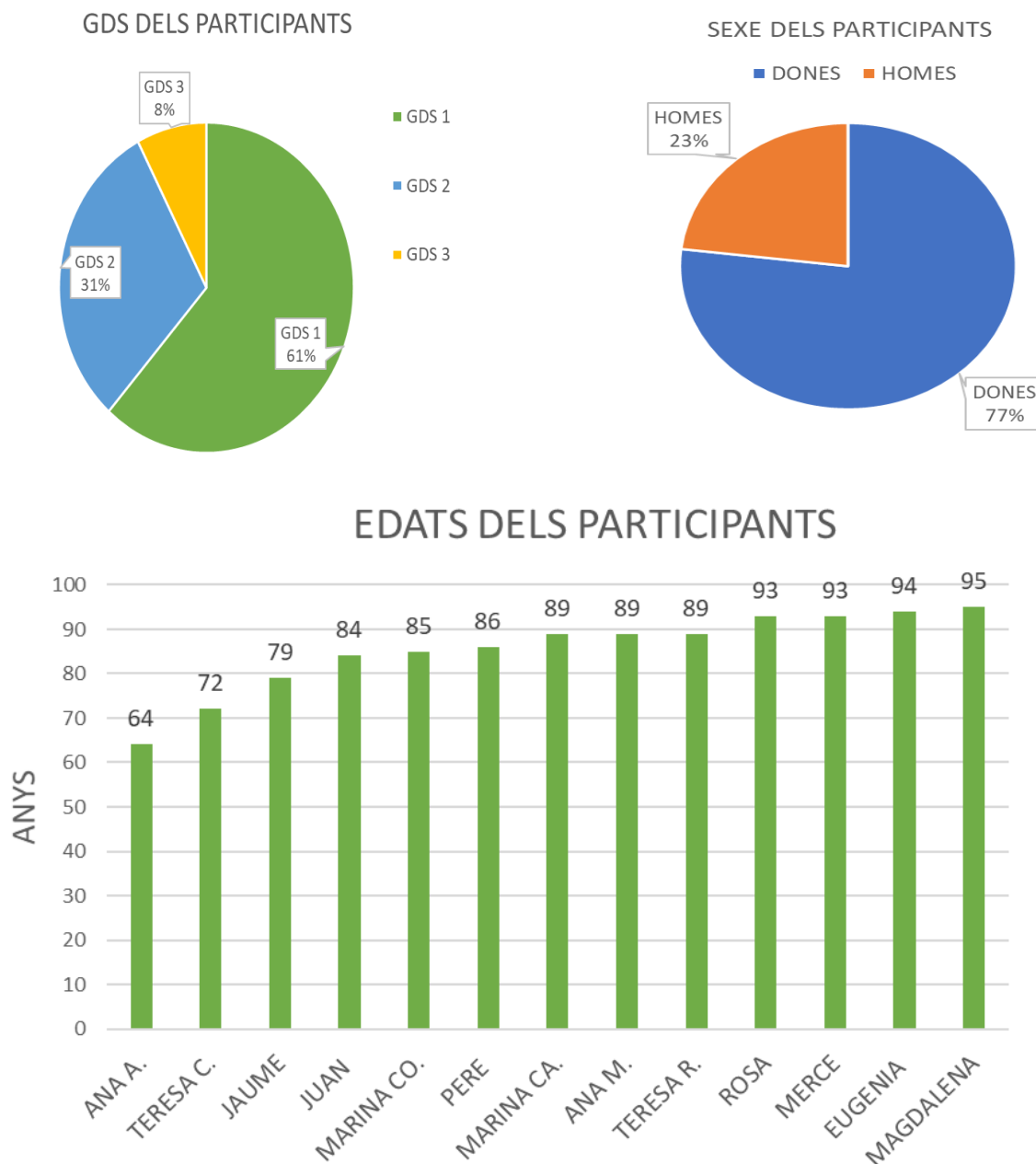
De forma conjunta els professionals d'ambdues entitats, vam creure que el grup d'infants més adient era els de l'edat compresa entre els 2 i els 3 anys d'edat. És a dir, els que realitzaven l'últim curs de guarderia.

Després d'informar a les famílies i demanar les autoritzacions pertinents vam comptabilitzar 14 nens i nenes. Arribats aquest punt, des de la residència havíem de seleccionar els residents que formarien part de l'experiència. Com l'eix d'unió entre els col·lectius, eren les sessions de psicomotricitat, vam centrar-nos en el grup de residents que assistien, de forma regular, a aquestes mateixes sessions, (que formen part del programari setmanal de fisioteràpia). Vam reunir-nos amb ells de forma

individual per informar-los en que consistiria el projecte, quina durabilitat tindria i fent especial menció a la importància del compromís que suposava per part d'ells.

Al projecte van participar un total de 29 persones. Catorze infants i quinze residents. Durant el transcurs del projecte, mes o menys a la meitat, vam tenir una baixa. Un resident va morir i vam proposar-li a una altre resident si volia tutoritzar la nena que es va quedar sense padrí. Cap d'aquests dos residents estan comptabilitzats dins de l'apartat de resultats, ja que cap dels dos va gaudir de l'experiència en la seva totalitat.

Així doncs, sempre expressarem els càlculs i les conclusions en base a 13 participants. Cal destacar diferents característiques del grup. Aquest estava format per 10 dones i 3 homes, d'edats compreses entre 64 i 95 anys. El grup tenia una mitja d'edat de 85 anys.

4.4. PROFESSIONALS IMPLICATS:

En aquest projecte han treballat professionals de diferents àmbits i d'ambdues entitats. Cal tenir present que el projecte s'ha construït des de la cooperació i treball interdisciplinari dels professionals implicats. Així doncs, hem pogut comptar amb el coneixement de diverses disciplines en totes les etapes i fases del projecte.

Per part de l'escola bressol han participat dos professionals: la mestra i tutora de la classe i la directora. D'altra banda, les professionals de la residència coordinadores del projecte han estat l'educadora social i les fisioterapeutes.

En alguns punts del procés s'ha pogut comptar amb la opinió o la perspectiva de la psicòloga del centre, de la terapeuta ocupacional i de la direcció.

4.5. TEMPORALITAT

Un dels elements claus d'aquest projecte ha sigut la seva temporalitat. Aquest té una durada aproximada de 6 mesos i mig. Vam iniciar el projecte al gener d'aquest any, (2017) i va finalitzar al juliol del mateix any.

Es va decidir que comences al gener perquè els nens ja haurien cursat el primer trimestre escolar i per tant, ja haurien pogut aclimatar-se a la rutina, a l'aula, als seus companys i a les mestres. Durant aquests 6 mesos i mig es varen realitzar sessions quinzenals de forma conjunta on es desenvolupaven, principalment, jocs o activitats psicomotrius. Alhora, els professionals es reunien de forma setmanal per a fer el seguiment i planificar les properes sessions.

Les trobades tenien una durada aproximada d'uns 45 min i generalment es realitzaven dues dinàmiques. Una d'elles pretenia fomentar el vincle "padrí - fillol" i l'altre es centrava en potenciar el treball en equip i reforçar la identitat de grup.

4.6. ESPAIS:

Les trobades sempre es feien al gimnàs de la residència. Vam pensar que era la millor opció ja que els infants tenen menys inconvenients alhora de desplaçar-se, que no pas els residents.

Mitjançant uns "paravents" es delimitava l'espai que es faria servir i la resta del gimnàs quedava aliè a l'activitat. Es col·locaven tantes cadires com residents i es situaven en forma de rotllana, deixant força espai entre elles, per tal de que cada nen o nena pogués situar-se davant o al costat del seu padrí o padrina.

També cal esmentar que els residents gairebé sempre ocupaven el mateix lloc per tal de facilitar el reconeixement i la orientació dels infants al arribar a la sala.

Només en una ocasió, la sessió es va traslladar a l'escola bressol. En aquell cas la pròpia activitat ho requeria ja que consistia en que els residents fessin una aproximació al entorn, (físic i social), dels infants.

4.7. MATERIAL EMPRAT:

Depenent de la dinàmica s'han requerit diferents materials. S'han fet servir múltiples elements i materials didàctics per tal d'elaborar activitats originals i atractives. D'altra banda, sempre s'ha procurat reforçar conceptes pedagògics que els infants estiguessin treballant l'aula. Així com els colors, les formes, els animals o les estacions.

Alguns d'aquets materials són els següents: pilotes, anelles, fils, cordes, caça-papallones, caixes, papers, cordons, macarrons, colors, pintures, gomets...

Així com el propi mobiliari, les cadires, l'equip de musica o les taules.

4.8. LES SESSIONS

4.8.1. L'Apadrinament

Durant la primera sessió del projecte és va du a terme el procés d'apadrinament. La base del projecte consisteix en formar unes parelles d'aprenentatge, (infant i adult), que comparteixin i visquin l'experiència de forma conjunta. Així doncs, per constituir les parelles vam utilitzar la següent dinàmica:

Es van seleccionar un conjunt de dibuixos d'animals, (dos de cada mena), i es van posar en una bossa. En primer lloc, els padrins, un per un, agafaven a l'atzar un dibuix, (lleó, peix, mico..) i el mostraven al grup. Tots plegats esbrinaven quin era el so que feia cada animal i el repetien en veu alta.

Un cop tots els residents tenien adjudicat un animal, els infants van realitzaven el mateix procediment.

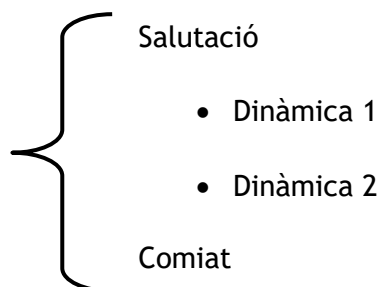
Quan els nens i nenes descobrien l'animal que els havia tocat buscaven al seu voltant quin de tots els residents compartia el seu animal. A partir d'aquell moment padrí, padrina, fillol, fillola, es reconeixien com a tal. Es presentaven, es deien els noms i les edats. Aquesta va ser la primera presa de contacte.

Aquesta idea ens ha permès generar un vincle intergeneracional més proper on, resident i infant, tenen un referent amb qui compartir una estoneta cada sessió. Aquest vincle ens permet treballar des de l'emoció i el sentiment.

Cal esmentar que l'animal que tenien en comú també ha sigut un element simbòlic que els ha acompanyat durant el transcurs de tot el projecte.

4.8.2. L'estructura de les sessions

Durant el transcurs del projecte hem desenvolupat un conjunt de 14 sessions. Exceptuant la primera, (detallada a l'anterior apartat), totes les sessions tenien la mateixa estructura.

SALUTACIÓ

Els residents esperen a la sala, asseguts a les cadires col·locades en rotllana. Els infants arriben a les 10:15 del matí i creuen la residència fins arribar al gimnàs. Un cop a dins cerquen al seu padrí o padrina i, generalment, surten corrents a saludar-lo. Es fan petons i abraçades i els adults fan algunes preguntes als nens, : *“Com estàs?” “Que has fet avui?” “Com estan els teus pares?”*.

Sovint fan comentaris com aquests:

“Tenia moltes ganes de veure’t”; *“Quina samarreta més maca portes”*; *“Trobo que has crescut”*, *“Qui t’ha pentinat avui?”*

A vegades aquests comentaris obtenen respostes. Algunes en forma de monosíl·lab i d’altres una mica més elaborades.

Aquesta part de la sessió dura aproximadament uns 5 o 10 minuts.

DINÀMIQUES

Com ja hem comentat en apartats anteriors. Generalment es realitzen dues dinàmiques. Una d'elles està més enfocada a fomentar el vincle entre les parelles i l'altre a potenciar el treball en equip i la identitat de grup. En totes dues, els adults, exerceixen de referent dels petits. Aquets guien i orienten el joc i comenten amb l'infant els passos a seguir. Cal tenir en compte que els residents ja han rebut instruccions prèvies sobre les activitats que es realitzaran.

Les dinàmiques proposades generaran espais d'intercanvi, ja sigui de coneixements, valors o capacitats. Al llarg del projecte s'han realitzat múltiples activitats, diverses i amenes. Algunes d'elles treballaven la motricitat fina i d'altres la motricitat grossa. Cal afegir que no s'ha repetit cap d'elles.

Aquestes són algunes de les activitats:

- Per parelles
 - Pesca de pilotes
 - Enfilem peces de colors (fent una sèrie de colors; groc, blau, groc, blau, verd...)
 - Fem collarets amb macarrons. (Els pintem i els enfilem)
 - Fem un ou de pasqua, (omplim de gomets un ou de pasqua dibuixat en un full).
 - Pintem dracs de Sant Jordi
- A nivell grupal, (tenint el padrí com a referent):
 - Circuit d'obstacles, (amb barres, anelles, salts, cordes..).
 - “Musica i colors”, (els adults indiquen als nens els colors a triar. Aquests esperen una senyal musical per portar als seus padrins un objecte del color acordat).
 - Quins sons fan els animals?, (S'utilitza un fil musical, quan aquest s'atura, cal escoltar el so pertinent a un animal. Acte seguit, els fillols han de buscar l'adult que té aquell animal i agrupar-se al seu voltant).
 - Visita de l'escola bressol.

- Clausura del projecte amb pares, germans, fillols i padrins. (Exposició de fotografies de les sessions i visionat d'un vídeo recordatori de l'experiència).

COMIAT

Aquesta última part de la sessió es semblant a la primera. Adults i infants es retroben i s'acomoden fins la propera sessió. Al inici del projecte es donaven la mà i es deien adéu. Al final és donaven petons i abraçades.

4.9. SISTEMA D'AVALUACIÓ

Per a realitzar l'avaluació del projecte s'han utilitzat tres tests. Aquests pretenen mesurar diferents aspectes a nivell quantitatiu relacionats amb els objectius principals. Per tal de mesurar els beneficis i aportacions del projecte, així com l'impacte real d'aquest, és important que el procés d'avaluació sigui rigorós en el mètode i la temporització.

Vam realitzar els tests abans de la primera sessió, (a principis de febrer), i just abans de que finalitzés, (al juny). També es va realitzar un re-test dos mesos després de la finalització del projecte per mesurar, fins a quin punt, els paràmetres obtinguts, s'havien mantingut en el temps.

Els tests utilitzats són els següents:

Tests²:

- **Holden Communication Scale for the elderly** (1995)
- **Test sobre l'estat emocional**. (Dissenyat per professionals del centre).

L'escala de Holden esta científicament verificada.

Respecte el "**Test sobre l'estat emocional**" esta dissenyat per els professionals del centre residencial. Consta de 12 preguntes que es classifiquen en 4 esferes.

- Autoestima; (autoconcepte i el sentiment d'utilitat).
- Socialització
- Estat anímic
- Vida activa; (motivació i l'interès per a realitzar activitats).

² S'adjunta una copia dels diferents tests en l'annex.

L'objectiu d'aquest test és poder determinar els camps on realment hi ha hagut un canvi qualitatiu exposant la situació de cada participant, abans de començar el projecte, durant l'execució d'aquest i després de la seva finalització. Aquests 4 grups de preguntes giren entorn als beneficis, que segons els estudis i investigacions científiques, es suposen de les activitats de caire intergeneracionals. D'altra banda, també son els camps on nosaltres creiem que existiria una millora.

Cal tenir en compte que cada participant parteix d'unes casuístiques diferents. Per tant, es important centrar-nos en la diferencia quantitativa entre els diferents *inputs* especificats als diferents test, i d'aquí extreure'n una conclusió general. Dit d'una altre manera, no podem fixar-nos en el punt en el que la majoria es troba, sinó que cal posar l'accent en tot allò que ha canviat durant el procés.

5. RESULTATS:

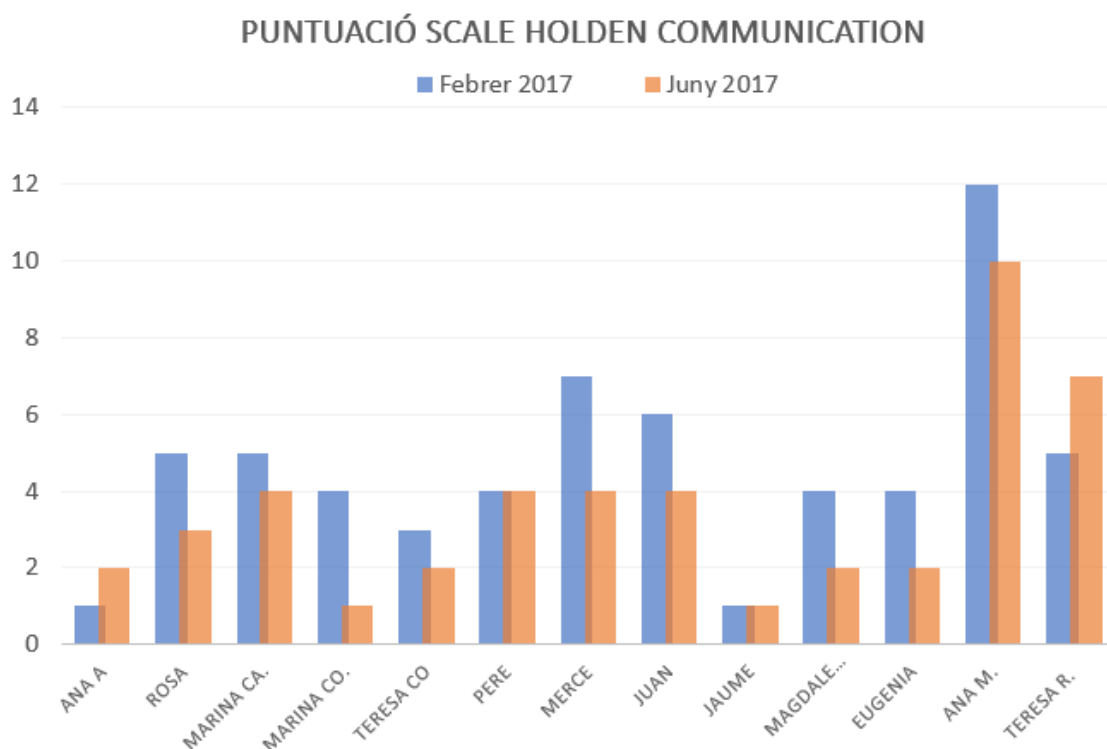
Els resultats obtinguts, testats per les eines esmentades anteriorment, els presentem a continuació. S'expressen de forma quantitativa a partir de taules i gràfiques. Més endavant, a l'apartat de conclusions, es detallarà la informació representada als gràfics i es destacaran les dades més significatives.

TAULA N° 1

PUNTUACIÓ A L'ESCALA HOLDEN COMMUNICATION SCALE FOR THE ELDERLY				
NOM	GDS	feb-17	Juny-17	Diferencia
AMAT, ANA	1	1	2	-1
BERROCAL, ROSA	2	5	3	2
CARRER, MARINA	2	5	4	1
COLLELLDEMONT, MARINA	1	4	1	3
COLOMER, TERESA	3	3	2	1
CREGUT, PERE*	1	4	4	0
GILABERT, MERCE*	1	7	4	3
LEDESMA, JUAN*	2	6	4	2
MAS, JAUME	1	1	1	0

MIRABET, MAGDALENA	1	4	2	2
MONCUNILL, EUGENIA*	1	4	2	2
MUNTAL, ANA	2	12	10	2
ROCA, TERESA*	1	5	7	-2

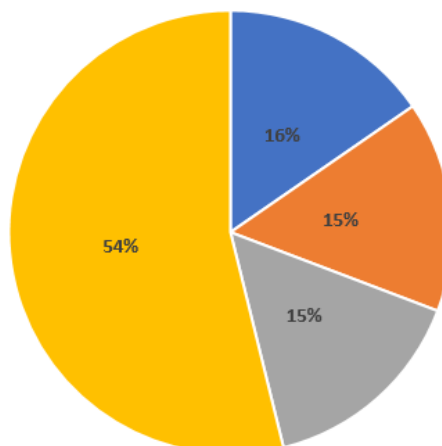
GRAFICA N° 1

GRAFICA N° 2

Comparativa dels resultats d'abans i després del projecte
amb l'escala de Holden

■ Progrés Negatiu
■ Sense canvis
■ Lleu millora (1 punt)
■ Millora considerable (2 o mes punts)

RESULTATS DEL TEST EMOCIONAL

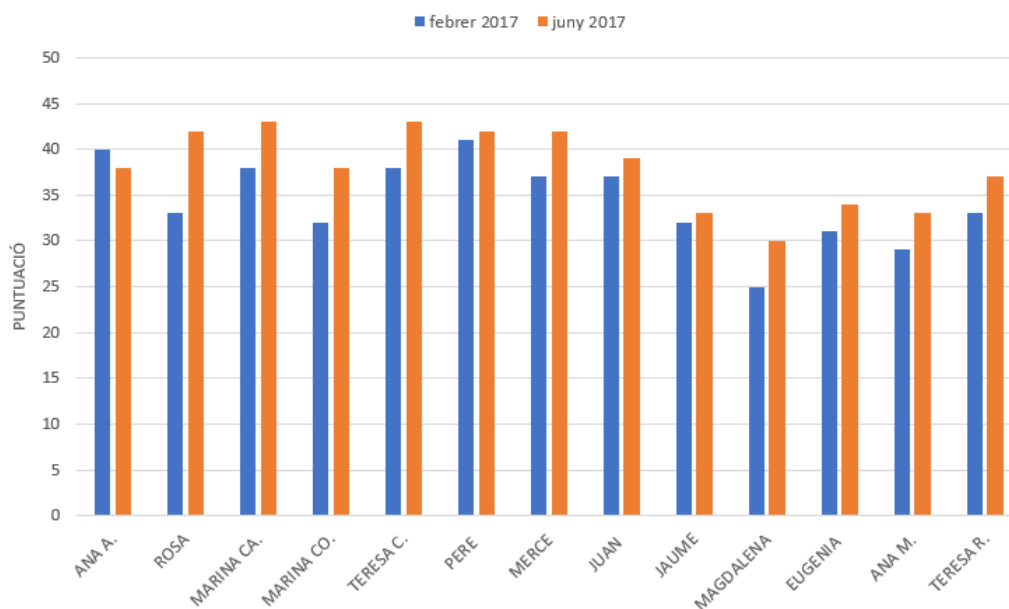
(TAULA 2)

NOMS	DATA	MOTIVACIÓ	SOCIALITZACIÓ	EST. ANIMIC	AUTOESTIMA	TOTAL
Teresa Roca	feb-17	8	9	11	5	33
	juny 2017	9	9	11	8	37
	diferencia	1	0	0	3	4
Marina Collelldemont	feb-17	9	6	7	10	32
	juny 2017	9	9	8	12	38
	diferencia	0	3	1	2	6
Mercè Gilabert	feb-17	11	10	10	6	37
	juny 2017	11	12	11	8	42
	diferencia	0	2	1	2	5
Juan Ledesma	feb-17	8	8	10	8	37
	juny 2017	8	9	11	8	39
	diferencia	0	1	1	0	2
Marina Carrer	feb-17	10	11	8	9	38
	juny 2017	11	12	9	11	43
	diferencia	1	1	1	2	5
Magdalena Mirabet	feb-17	5	5	7	8	25
	juny 2017	6	7	7	10	30
	diferencia	1	2	0	2	5
Ana Amat	feb-17	10	9	10	11	40
	juny 2017	8	9	9	12	38
	diferencia	-2	0	-1	1	-2
Pere Cregut	feb-17	11	9	11	10	41
	juny 2017	11	9	11	11	42

	diferencia	0	0	0	1	1
--	------------	---	---	---	---	---

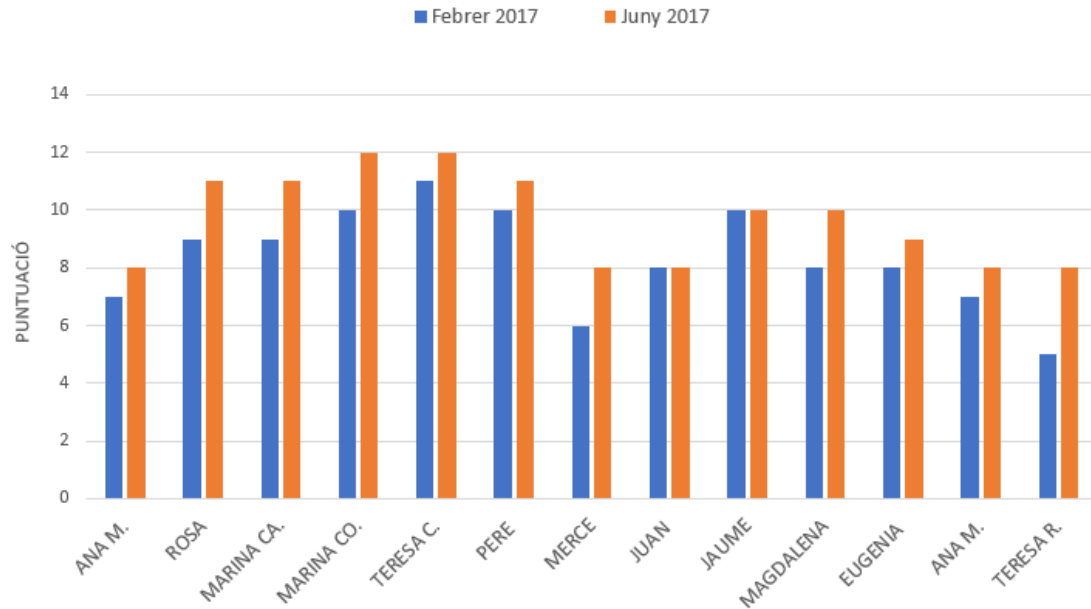
Eugenia Moncunill	feb-17	6	10	9	8	31
	juny 2017	6	11	10	9	34
	diferencia	0	1	1	1	3
Ana Muntal	feb-17	8	9	6	7	29
	juny 2017	8	10	8	8	33
	diferencia	0	1	2	1	4
Rosa Berrocal	feb-17	10	9	8	9	33
	juny 2017	11	10	10	11	42
	diferencia	1	1	2	2	6
Jaume Mas	feb-17	8	5	12	10	32
	juny 2017	7	7	12	10	33
	diferencia	-1	2	0	0	1
Teresa Colomer	feb-17	10	10	7	11	38
	juny 2017	10	10	9	12	41
	diferencia	0	0	2	1	3

GRAFICA Nº3 RESULTATS DEL TEST EMOCIONAL I AFECTIU

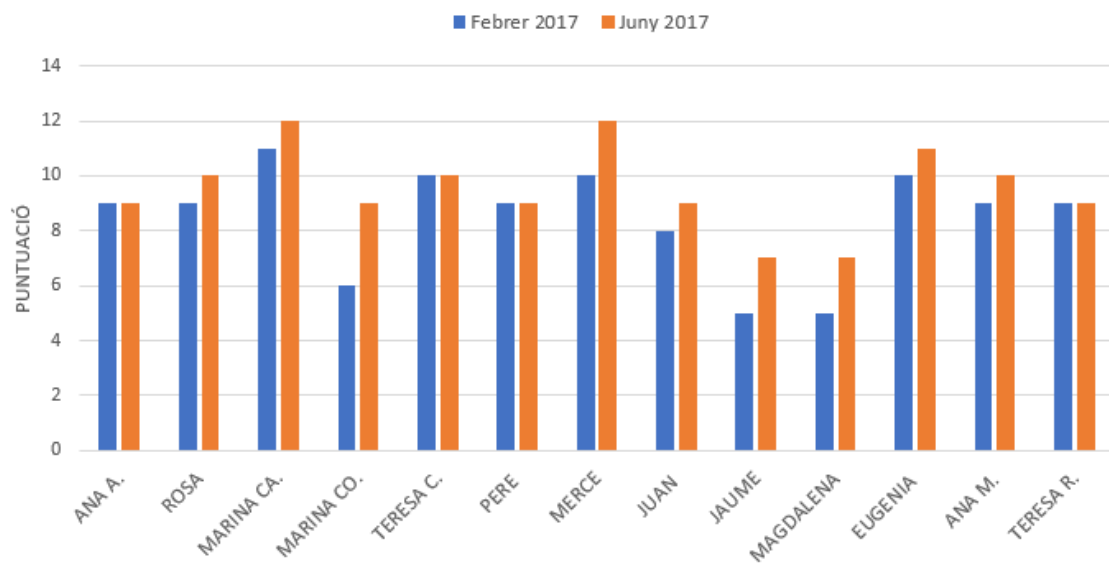
GRAFICA Nº4

VALORACIÓ AUTOESTIMA

GRAFICA Nº5

VALORS DE SOCIALITZACIÓ

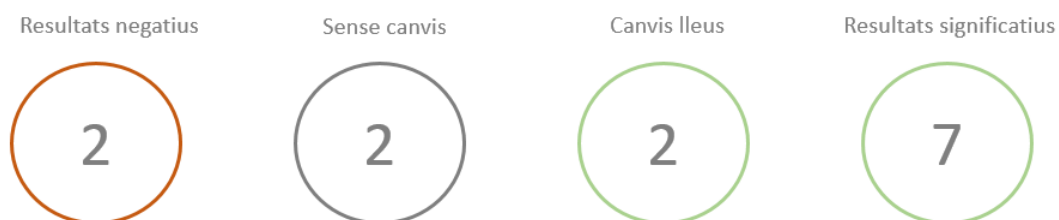

6. CONCLUSIONS

En base als resultats del test Holden, podem identificar que el projecte ha suposat una millora general del estat anímic i emocional dels participants. Cal tenir en compte que l'escala Holden suma punts, respecte a les dificultats, limitacions o carències. És a dir, un numero menor equival a un estat més positiu que no pas un numero major. S'entén doncs que existeix una millora si un participant resta punts en la segona valoració respecte la primera, (dades recollides a la taula n°1 i gràfica n°1).

Així doncs, comparant les dades obtingudes, de cada participant, abans i després del projecte, observem un creixement en positiu. Si aprofundim en l'anàlisi podem veure que els camps on més canvis s'han produït són els relacionats amb l'humor i el plaer. També han variat, en menor mesura, els paràmetres referents a la socialització i a l'interès o resposta vers els objectes del entorn.

Del total de participants (13), set persones han experimentat canvis positius força significatius, (més de 2 punts). Dos persones han experimentat canvis positius lleus, (un punt); Dos persones no presenten cap canvi; i dos persones, en la darrera valoració, presenten valors més negatius respecte la primera.

En base als resultats del “Test sobre l'estat emocional” totes les persones participants, menys una, han evolucionat de forma positiva. En aquest cas, una puntuació major suposa un estat anímic, social i emocional més positiu, (taula n°2 i gràfica n°3).

Es veritat que en cada persona els canvis s'han donat en àrees diferents, però tot i així, observem que existeix una clara tendència de millora generalitzada. Els canvis, principalment, es produeixen en les qüestions relacionades amb l'autoestima i la socialització; (gràfiques n°4 i n°5).

En tots els tests utilitzats, trobem que la primera valoració, (al febrer), i el re-test, (2 mesos mes tard de la finalització del projecte), presenten valors molt similars. Els beneficis de l'experiència es produeixen durant el transcurs d'aquesta, ara bé, passats uns mesos de la seva finalització, tots els participants mostraven uns paràmetres molt similars als d'abans de realitzar el projecte. Podem concloure, doncs, que els beneficis no perduren el temps.

6.1. DIFICULTATS I ASPECTES DE MILLORA:

Un cop realitzada la experiència creiem oportú anomenar algunes de les dificultats amb les que ens hem trobat al llarg del projecte.

Vam tenir una baixa a mig camí. Vam haver de reorientar la dinàmica i buscar un altre resident que apadrines a la nena que havia quedat sense padrí. D'altra banda, com treballem amb el col·lectiu de gent gran, sovint poden tenir indisposicions o cites mèdiques que els impedeixin assistir a una sessió. També els infants poden faltar puntualment a les trobades per motius similars. Quan ens trobàvem amb aquestes casuístiques calia ser flexibles i adaptar-se a la situació. Sovint, en aquests casos, un mateix padrí s'encarregava de orientar o guiar a dos infants.

Respecte els nens i nenes, calia tractar el tema de les absències com a quelcom molt natural, amb tendresa i amb l'explicació pertinent; (*-Avui el teu padrí no podrà venir perquè té que anar al metge-, -perquè es troba malament i esta al llit- etc.*).

Ha suposat un repte cercar activitats on tots dos col·lectius poguessin participar i generar una relació d'ajuda, basada en la cooperació i el treball en equip. Cal tenir en compte que es tracta d'infants molt petits. Hi ha dinàmiques que han funcionat millor que unes altres. Tot plegat esdevé experiència amb la que contarem per a properes ocasions.

7. BIBLIOGRAFIA

- Ministerio de Asuntos Sociales. Instituto Nacional de Servicios Sociales. Cuidados en la vejez. El apoyo informal. Madrid: Ministerio de Asuntos Sociales; 1995.
- Sánchez J. Libro verde sobre la dependencia en España. Madrid: Fundación Astra Zéneca; 2004.
- Gonzalo E. Necesidades y demandas actuales de la población mayor. Repercusiones en el espacio domiciliario. Gerokomos 2001; 12 (2): 52-8.
- Martínez S, Amayra I. Beneficios del ocio en la Vejez: pautas para el desarrollo de programas de ocio terapéuticos.en: <http://www.psiquiatria.com/articulos/psicogeriatría/25043/>
- Rubio R, Aleixandre M. Un estudio sobre la soledad en las personas mayores: entre el estar solo y el sentirse solo. Rev Mult Gerontol 2001; 11 (1): 23-8.
- Importancia de las relaciones intergeneracionales” Marta Gutiérrez Sánchez

8. ANNEX

TEST SOBRE L'ESTAT EMOCIONAL

Ganes de fer coses noves (motivació i interès)	Gens. No en tinc	Prefereixo fer el mateix de sempre.	M'agrada que em proposin noves activitats, però de tant en tant.	Sempre estic disposada a noves propostes
Parlar amb la gent del meu voltant. (socialització)	No parlo de ni de les meves opinions	Responc a les preguntes de la gent i dono la meva opinió si me la demanen	Explico algunes anècdotes i a vegades començo jo les converses	Parlo amb tothom. M'agrada parlar de les meves coses i donar el meu punt de vista.
La major part del temps em sento... (estat anímic)	Em sento trist	Depèn del moment. Hi ha moments millors i pitjors	Generalment em sento bé	Estic contenta, alegre i animada
Em sento bé amb mi mateix/a (autoestima)	No m'agrada	Tinc més defectes que virtuts.	Trobo que soc una persona normal	M'agrada com sóc.
Em sento capaç d'aprendre coses noves (autoconcepte i autoestima)	Amb l'edat que tinc ja no puc aprendre res més	Em costa una mica, però sempre intento aprendre coses noves	Em sento capaç d'aprendre coses noves si se m'ajuda.	Tinc moltes coses per aprendre i m'agrada aprofitar totes les oportunitats que tinc per fer-ho.
Puc ensenyar coses als nens i nenes. (autoconcepte i autoestima)	No tinc res per ensenyar	Les coses que se no crec que interessin als nens i nenes	Alguna coseta potser si que puc aportar	Clar que puc ensenyar coses. Tots podem ensenyar-nos els uns als altres.
Sentiment de soledat (estat anímic)	Sempre em sento sol	Em sento sol moltes vegades	A vegades em sento sol	Gairebé mai o mai em sento sol
Iniciativa (motivació i interès)	No tinc mai idees ni ganes de proposar res	No m'atreveixo a proposar coses a fer	A vegades	Proposo coses a fer amb els meus companyes i companyes
Parlo amb tots els companys. (socialització)	No m'agrada relacionar-me	Parlo amb un grup petit de gent	Exceptuant algú, parlo gairebé amb tothom.	Em relaciono amb tothom
Quants "amics" tinc a la residència. (socialització)	Em porto bé amb algunes persones però no són amics	Entre 1 i 5	entre 5 i 10	Més de 10
Participo a les activitats del centre. (motivació i interès)	No participo mai	Participo a algunes act. puntuals	Participo a gairebé totes les activitats	Participo a tot
Em sento amb energia (estat anímic)	Gairebé mai tinc energia per res. Em sento decaiguda	Sovint tinc son i em fa mandra realitzar activitats.	Sovint començo a amb energia, però hi ha moments em que em sento cansada	Sempre em sento amb força i energia per afrontar el dia

Holden Communication Scale for the elderly (Holden, 1995)

Centro: ID participante:			Fecha: Examinador/a:		
	0	1	2	3	4
1. Conversación	Inicia conversación profundamente implicado con todos	Buena para los que están familiarizados con él/ella.	Respuesta justa a aquellos cercanos. No inicia conversación.	Bastante confundido. Pobre conversación	Raramente o nunca conversa
2. Interés por hechos pasados	Relato largo y completo de los acontecimientos pasados	Buena justa descripción	Breve. Descripción un poco confusa	Confuso o desinteresado	No responde
3. Placer	Muestra placer real en una situación/logro	Sonríe y muestra interés	Respuesta variable, leve sonrisa, vago interés	Raramente muestra actualmente una sonrisa	No responde
4. Humor	Crea situaciones o cuenta historias divertidas por propia iniciativa	Disfruta de situaciones o historias cómicas	Necesita una explicación y estímulo para responder	Vaga sonrisa, simplemente copia a otros	No responde o negativo
5. Consciencia/Conocimiento Nombres	Conoce la mayoría de los nombres de las gente de la sala	Conoce unos pocos nombres	Necesita constante recordatorio	Conoce solo su propio nombre	Olvida incluso su propio nombre
6. Orientación general	Conoce día, mes, hora, tiempo, paradero	Puede olvidar uno o dos items	Usualmente consigue dos aciertos, pero prueba	Vago, puede adivinar uno	Muy confuso
7. Conocimiento general	Bueno en hecho actuales, generalmente capaz	Solo hechos excepcionales. Justo en general conocimiento	No conocimiento actual. Información general pobre	Confundido sobre muchas cosas. Se pone ansioso y acongojado	Confuso sobre todo
8. Capacidad en unirse a juegos, etc.	Se une a juegos y actividades	Requiere instrucciones cuidadosas pero	Puede solo unirse a actividades simples	Empieza a ponerse nervioso y acongojado	No puede o no se unirá
9. Comunicación Habla	No tiene dificultades	Ligera duda o expresión extraña	Muy pocas palabras, principalmente frases automáticas	Palabras inapropiadas, sonidos extraños. Cabeceo.	Pequeña o nula verbalización
10. Intentos	Comunica con facilidad	Se esfuerza en hablar claramente	Intenta dibujar, necesita gesticular, etc.	Risa eufórica. Llanto, movimientos agresivos	No lo intenta
11. Interés y respuesta a los objetos	Responde con interés y comenta	A pesar de las dificultades, muestra interés	Muestra algún interés, pero bastante vago	Llantos, rechazos, muestra agresión	No responde. No comprende.
12. Éxito en la comunicación	Claramente entendible	Utiliza gestos y sonidos efectivamente	Comprensión restringida a pocas personas	Empieza a estar frustrado y enfadado	No hace ningún intento